

STS de 27 de març de 2006, recurs 2872/2000

RLLT amb diversos llocs de treball amb igual denominació i diferent complement de destinació i específic: doctrina legal (accés al text de la sentència)

Els recurrents impugnen la RLLT per considerar que vulnera l'art. 14 CE en relació amb els articles 15 i 23.3 a) i b) de la *Ley 30/1984, de 2 de agosto, de medidas para la reforma de la función pública* (LMRFP), en contenir diferents llocs de treball amb la mateixa denominació i amb assignació de les mateixes funcions principals, però amb retribucions diferents en concepte de complement de destinació i específic. L'Administració demandada afirma que no es produeix infracció de l'art. 14 CE donat que els llocs de treball tenen continguts diferents: la RLLT els assigna un perfil genèric però sense entrar en tots els detalls propis de cadascun d'ells.

El TS resol la sentència aplicant la doctrina legal que va fixar en la sentència de 26 de febrer de 2002, recurs 4883/1999:

"La inclusión en las relaciones de puestos de trabajo de varios de estos con la misma denominación, pero con diferentes niveles de complemento de destino y distinto complemento específico, no implica necesariamente que no puedan existir diferencias entre ellos en lo que hace a algunos aspectos de su contenido funcional y a las condiciones particulares que legalmente permiten el reconocimiento del complemento específico".

Afirma el TS que si bé la tècnica seguida per l'Administració impugnada no és la més adient i que de fet existeixen opcions més satisfactòries, aquest fet no pot, per si sol, imputar que la RLLT vulnera l'art. 14 CE, ni els arts. 15 i 23 LMRFP: per poder afirmar que la RLLT infringeix la CE és necessari que siguin els recurrents els qui aportin al procés evidències que les diferències de complements no es corresponen amb tasques diferents.